

De WereldKrant

Stichting WereldAsielen helpt zwerfdieren ter plaatse

Zomer 2023 nr. 71

TER NAGEDACHTENIS AAN SÜNAY BIRSEN, OPRICHTSTER EN DRIJVENDE KRACHT ACHTER DE DKHSD.

(vertaald als Natuur- en Dierbescherming Kütahya).

Op 2 april jl. bereikte WereldAsielen het trieste bericht dat Sunay Birsan van project 52 uit Kütahya, Turkije, op 76-jarige leeftijd plotseling was overleden.

Niet haar strijd tegen kanker, maar een noodlottige val werd haar fataal. Hoewel WereldAsielen al wist dat ze ernstig ziek was, raakte dit nieuws ons diep.

En tegelijkertijd drong de vraag zich op: Hoe nu verder met de DKHSD, de organisatie waar Sünay sinds 1991 al haar dierenliefde en energie aan gegeven had?

Terwijl zij chemokuur na chemokuur onderging en zoon Levent haar full-time mantelzorger was, werd achter de schermen al naar een oplossing gezocht. Eén ding was duidelijk: de zorg voor de roedels zwerfdieren in het bergachtige gebied in en rond Kütahya moest doorgaan.

Sünay zag in één vrouw haar opvolgster: een goede vriendin en medebestuurslid van de organisatie. Haar werd gevraagd de voorzittershamer te nemen en goddank accepteerde ze die. Unaniem werd ze tijdens een bestuursvergadering gekozen.

Wie is zij? Haar naam is Sevgi, 54 jaar oud en ze verzorgt al zwerfdieren vanaf zeer jonge leeftijd. Samen met haar echtgenoot voert ze zwerfkatten en -honden rondom hun huis en in de wijk.

Lees verderop pagina 2

TER NAGEDACHTENIS AAN SÜNAY BIRSEN

VERVOLG

Ze laten deze zo veel mogelijk steriliseren/castreren en brengen zieke of gewonde dieren naar een dierenkliniek. Veel betalen ze uit eigen middelen. Net als bij zovelen van onze projecten gaan ook Sevgi en haar man nooit op vakantie: wie zorgt dan voor 'hun' dieren?

Sevgi neemt haar taken uiterst serieus en wil zoveel mogelijk zwerfhonden en -katten een dierwaardig bestaan bieden. Dit betekent voldoende eten en de populatie zo klein mogelijk houden door sterilisatie/castratie en medische hulp bieden waar nodig.

Helaas kunnen Sevgi en haar handjevol vrijwilligers dit niet alleen en hebben ze financiële steun nodig dit te blijven doen. Alleen al om de oude auto te laten rijden waarin de dieren worden vervoerd. Bij u als donateur wellicht nog bekend als donatieverzoeken voor een zgn 'autopotje'...

In de voetsporen van Sünay wil Sevgi de lokale bevolking blijven voorlichten over het belang van dierenwelzijn.

De bereidheid om zwerfdieren te verzorgen onder de lokale bevolking is de laatste 15 jaar gelukkig verbeterd. Mede door de voorlichting en educatie die Sünay in het verleden gaf op scholen en universiteiten. Tevens zocht ze de confrontatie met de diverse gemeentebesturen om te strijden voor dierenrechten.

Naast haar activiteiten voor de DKHSD is Sevgi ook een fantastische vriendin voor Sunay geweest en bezoekt zij dagelijks zoon Levent die inmiddels naast diepe rouw ook ernstige gezondheidsproblemen heeft. Emotioneel gebroken valt het leven hem zeer zwaar.

Een geweldige vrouw met groot verantwoordelijkheidsgevoel voor mens en dier dus. Die niet van klagen houdt, maar wel vindt van je te moeten laten horen om verbeteringen tot stand te brengen.

Hoewel WereldAsielen nog niet met Sevgi heeft samengewerkt, lijkt Sünay 'haar' dieren en zoon in veilige handen te hebben achtergelaten. Ter nagedachtenis aan Sünay zullen wij dit project voorlopig van ganser harte blijven ondersteunen. Opdat haar pioniersstrijd en jarenlange toewijding aan de zwerfdieren van Kütahya niet verloren gaat. Doet u alstublieft mee?

Helpt u alstublieft mee?
Vermeld dan svp Project 52, Kütahya
bij uw donatie.

EEN DAG UIT HET LEVEN VAN NIEVES

In de vorige WereldKrant schreven wij over de eenzame strijd van Nieves van project 90, het asiel San Francisco de Asis in Malagon, Spanje. Hier is helaas niets aan veranderd. Toch willen wij u in deze editie kort verslag doen van het bezoek dat twee van onze bestuursleden vorige maand op eigen kosten aan deze bijzondere vrouw brachten.

De kennismaking was allerhartelijkst en snel togen Nieves, Josee en Annette richting het asiel. Echter niet zonder eerst in een klein straatje de auto te parkeren waar Nieves eten en schoon drinkwater neerzette voor twee magere en vervuilde kittens. En daar werd het onze bestuursleden meteen pijnlijk duidelijk hoe het leven van iemand als Nieves eruit ziet. Zij werd nl. vrijwel direct belaagd door drie agressieve mannen die haar uitscholden en bedreigden. Nieves trachtte op rustige, beschaafde toon uit te leggen dat deze onschuldige dieren zonder haar dagelijkse voerronde niet kunnen overleven, maar haar rustige manier van doen ontlokte bij deze mannen alleen maar meer agressie...

Ogenschijnlijk bleef zij kalm en ruimde na het voeren alles netjes op. In de auto hield zij zich aanvankelijk groot, maar toen Josee informeerde hoe vaak ze zich dit soort gedrag moest laten welgevalen, brak zij in stukken en vertelde huilend dat dit soort ervaringen helaas aan de orde van de dag is. Josee en Annette troostten haar door te benadrukken hoeveel respect het bestuur en alle donateurs van WereldAsielen hebben voor mensen zoals zij. En dat mensen als Nieves als het ware model staan voor waar WereldAsielen voor staat: Projecten

steunen van mensen die tegen de verdrukking in stilte bergen werk verzetten en redden wat er te redden valt...

In het asiel aangekomen, ontspande zij zichtbaar. Haar honden zijn haar alles en zodra ze bij hen is, lijkt ze de harde realiteit van het leven buiten het asiel even te kunnen vergeten. De honden hunkeren stuk voor stuk naar haar aandacht en alle dieren komen ruimschoots aan bod. Haar dagelijkse routine bestaat uit voeren, water verschonen, medicijnen geven, knuffelen etc. Gelukkig kan zij zich dankzij onze maandelijkse steun driemaal per week een schoonmaakster permitteren. Hierdoor houdt zij zelf wat tijd over om de dieren extra aandacht te geven en zoveel mogelijk honden

even uit hun verblijven te laten voor hun noodzakelijke lichaamsbeweging.

Op de vraag van onze bestuursleden wat Nieves op dit moment het hardste nodig heeft, liet zij ons de oude watertank zien. Deze zou zij graag willen vervangen en deugdelijk laten omheinen.

Wij hopen dat u hier een klein bedrag aan wilt bijdragen. Namens Nieves, Annette en Josee en haar viervoeters bij voorbaat hartelijk dank!

Helpt u alstublieft mee?

Vermeld dan svp
Project 90, Malago
bij uw donatie.

ALLEEN MAAR BLIJE HONDEN!

Ongeveer een jaar geleden konden wij u het blijde nieuws brengen dat het ASA (Asociación Salvamento Animalista), project 02, na een intensieve zoektocht was gelukt om een nieuw asiel te vinden in het buitengebied van Ciudad Real. Ciudad Real is een provincie-stad gelegen op de Spaanse hoogvlakte ongeveer 200 kilometer ten zuiden van de hoofdstad Madrid.

Het nieuwe asiel is maar liefst 4 keer zo groot als het vorige asiel (dit bood plaats aan maximaal 20 honden). De vrees dat in het nieuwe asiel in 'no time' ook 4 keer zo veel honden zouden worden opgevangen, bleek gelukkig ongegrond. Dit hebben onze bestuursleden Josee en Annette tijdens hun bezoek van vorige maand met eigen ogen kunnen zien.

Er wonen momenteel zo'n 35 honden in het asiel; daarnaast zijn er enkele honden ondergebracht bij gastgezinnen en/of bij een van de vrijwilligers thuis.

Direct bij binnenkomst viel het onze bestuursleden op hoe ruim de verblijven zijn. De meeste verblijven zijn ongeveer 200 m² en bieden plaats aan meerdere honden. Het was overduidelijk hoe goed de dieren het hebben: voldoende bewegingsruimte, een eigen zwembadje, een tuinhuisje om zich even te kunnen terugtrekken en last but not least in ieder verblijf enorme olijfbomen die ieder op hun beurt heel veel schaduw bieden. Dat is in dit deel van Spanje van levensbelang want regelmatig loopt hier de temperatuur tot (ver) boven de 40 graden op.

ASA kan een beroep doen op een groot team van vrijwilligers. Zelfs

jonge studenten zoals Marina en David die ieder vrij uurtje en iedere vakantie bereid zijn om de handen uit te mouwen te steken en heel veel tijd en liefde investeren in het (re)socialisatieproces van getraumatiseerde honden. De meeste honden hebben een afschuwelijk leven geleid voordat ze kunnen genieten van alle liefde en aandacht die Cari, onze contactpersoon, en haar team aan de dieren geven.

Het was een prachtige dag met een lach en een traan; want ondanks de enthousiaste kennismaking met de afvaardiging van WereldAsielen en de opperbeste sfeer is er natuurlijk ook heel veel verdriet bij het o zo toegewijde team van dit fantastische project. De wetenschap dat je helaas slechts een klein deel van alle hulpbehoevende dieren kunt redden, zorgt vaak voor boosheid en frustratie. Wij hopen dat ons bezoek deze bevlogen dierenvrienden de kracht geeft om door te gaan. Als Cari en haar collega's dit kunnen, dan kan onze stichting natuurlijk niet achterblijven.

Mocht u ASA een financieel steuntje in de rug willen bieden, dan zijn zij én wij u heel erg dankbaar!

Helpt u alstublieft mee?
Vermeld dan svp Project 02,
ASA bij uw donatie.

HET GEVOEL VAN EEN GROTE STAP...

Wat een voorrecht, om als project medewerker op eigen kosten naar je asiel te reizen om daar 'aan den lijve' te ervaren hoe groot de blijdschap en dankbaarheid is die de donaties van WereldAsielen en een heel bijzondere donateur te weeg brengen. Een onvergetelijk gevoel en een emotioneel bezoek.

Onze project medewerker Carolien Gijzen bezocht haar project 01: Filozoiki Markopoulo in Porto Rafti, Griekenland, precies een jaar na haar vorige bezoek in 2022. Het weerzien was allerhartelijkst en gastvrij. Dit bezoek had een reden: in de wintereeditie van de WereldKrant heeft u kunnen lezen dat Kris en haar team de steun heel heel hard nodig hebben voor de zorg voor de zwerfdieren, zowel die in de shelter als op straat. Dat artikel had de titel "Stapje voor stapje, steen voor steen" en vroeg aandacht voor de droom van het team: een veilig, droog, hygiënisch verblijf voor de vaak verzwakte dieren dat bescherming biedt tegen alle weersinvloeden, van verzengende hitte tot bittere kou. Er is met uw hulp vorig jaar een begin gemaakt met verbetering van het hang- en sluitwerk van

een aantal verblijven; een prachtig begin dat de veiligheid van mens en dier enorm heeft verbeterd. Maar de daken bleven lek en de meeste verblijven zijn in dermate slechte staat dat je het nauwelijks een kennel mag noemen. WereldAsielen heeft recent samen met een gulle donateur de helpende hand toegestoken en daarmee de renovatie mogelijk gemaakt van het slechtste (ongeveer een derde) deel van de shelter.

Stelt u zich eens voor... dag in dag uit, jaar in jaar moet je de pijn ervaren van het besef dat al die dieren niet het geluk hebben van een warm thuis, een zachte mand en een eigen baasje dat voor ze zorgt en aandacht geeft, maar dat je ze elke dag moet achterlaten in een zeer schamel onderkomen of zelfs op straat. En dat zich elke dag die diepe, diepe wens aan je opdringt hun verblijf tenminste in de basis op orde te hebben maar dat het je gewoonweg niet lukt. Je worstelt en kan maar net je hoofd boven water houden, dus die intense hartenkreet blijkt simpelweg onbereikbaar. Dat gaat dwars door je ziel, dag en nacht.

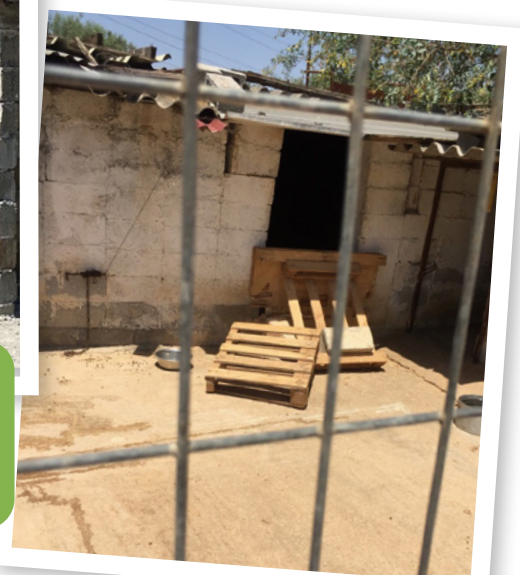
En dan komt er bericht van WereldAsielen en haar bijzondere donateur en besef je dat je hartenwens is verhoord, dat er daadwerkelijk een wel heel grote stap gezet gaat worden... een stap waarvan je alleen maar had kunnen dromen...

Over dát gevoel gaat het. Juist dát gevoel heeft onze project- medewerker Carolien intens mogen meebeleven.... Wát een voorrecht, wát een bijzonder bezoek was het. Dat gevoel geeft ze aan u mee, want zonder u, de donateurs, was er in Porto Rafti geen sprankje hoop op verbetering en was zelfs het meest basale niet haalbaar. Kijkt mee en verwonder u: foto's van toen, tijdens en nu...

En o ja, er wordt zo veel mogelijk materiaal hergebruikt, elke euro twee maal omgekeerd en weloverwogen besteed! Dank u wel!

Helpt u alstublieft mee?
Vermeld dan svp
Project 01, Porto Rafti
bij uw donatie.

HITTE IN SETÚBAL, PORTUGAL

Het is hoogzomer in Setúbal (Portugal). Met temperaturen van 30 tot 35 graden valt het niet mee voor Milú en de vrijwilligers om de dagelijkse werkzaamheden in het asiel uit te voeren.

De honden maken zich beduidend minder zorgen. Ze zijn een stuk rustiger dan anders en zoeken vooral de schaduw op.

Het asiel O Cantinho da Milú ligt pal naast de snelweg en heeft de vorm van een grote driehoek. Door het hele asiel staan lange rijen met overdekte gangen met hondenkennels. De zijanten van deze kennels zijn van gaas en de kennels zijn voorzien van een dak met dakpannen. Er zijn grote bomen geplant die voor schaduw zorgen, hondenzwembadjes gevuld met water die verkoeling brengen en in vrijwel het hele asiel ligt zand. Op <https://www.ocantinhodamilu.com> kunt u een filmpje bekijken, dat gemaakt is met een drone. Zo krijgt u een goede indruk van het asiel.

De instroom van honden is momenteel vrij groot. Met enige regelmaat worden er groepen honden in beslag genomen door de gemeente of politie. Nooit blijft het hek van het asiel gesloten voor deze dieren. Zo werden een paar maanden geleden acht kettinghonden weggehaald bij een oude vrouw. Deze honden leefden op een vuilnisbelt in de achtertuin. Ze waren 24 uur per dag buiten, hadden geen beschutting en sleten hun dagen aan een korte ketting. Afschuwelijk dat honden op deze manier worden behandeld, maar kettinghonden komen helaas veel voor in Portugal. Milú heeft de honden liefdevol opgevangen. Bij haar kunnen ze bijkomen, van de vrijheid genieten en gaan en staan waar ze willen binnen het asiel. Ze krijgen een aai over

hun koppie en gezonde voeding. Een deel van deze honden is inmiddels herplaatst. De angstige mannetjes uit de groep hebben langer tijd nodig om te ontdooien en mogen voor zo lang dat nodig is, bij Milú blijven.

Vorige week werd er een moederhond doodgereden vlak naast het asiel. Haar negen pups liepen moederziel alleen langs de weg. Milú heeft ze allemaal kunnen vangen. Onder de teken kwamen ze het asiel binnen. Drie zijn ondanks de medische zorg overleden en zes hebben het gered. Zij wachten nu op een baasje voor zichzelf.

Om dit goede werk te kunnen blijven doen, hebben Milú en Anabela uw steun keihard nodig. Het is een dagelijkse strijd om al deze dieren te voeden en medische zorg te bieden. Wilt u deze geweldige dames en dit asiel steunen door een donatie te doen? Dan is een bijdrage op rekening NL20 TRIO 0198 3427 56 o.v.v. P. 54 O Cantinho da Milú / P. 44 Anabela Goncalves natuurlijk van harte welkom! Namens Milú en Anabela heel erg bedankt!

Wilt u ook meehelpen?

Vermeld dan svp Project 44 Anabela of Project 54, Milu bij uw donatie.

WERELD **ASIELEN**
HELPT ZWERFDIEREN TER PLAATSE

Verzoek aan onze donateurs

Wilt u zo vriendelijk zijn om bij een betaling het 16-cijferige betalingskenmerk te vermelden? Dit maakt het verwerken van uw betaling een stuk eenvoudiger. Hartelijk dank voor uw medewerking.

Stichting WereldAsielen
Postbus 8040
1180 LA Amstelveen
T 06 - 12 50 52 49
E info@wereldasielen.nl

IBAN NL20 TRIO 0198 3427 56
BIC TRIONL2U
KvK 30199950
ANBI 8139.21.600

www.wereldasielen.nl